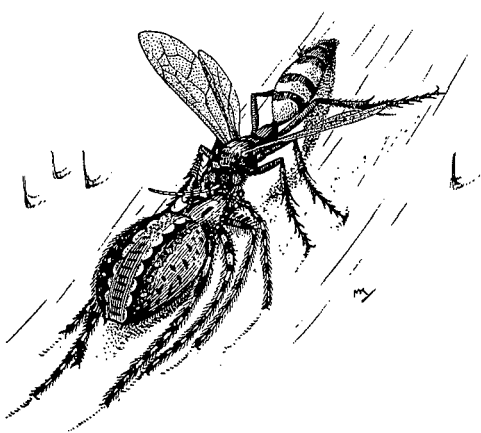

Spinnendoder met spin
(tekening M. J. C. Kolvoort)

ook maar een klein takje naast de nestingang gelegd om het haar wat te vergemakkelijken. Nu ging het beter en na enkele pogingen kwam de spin bij de nestholte aan. Ze werd er echter niet aanstonds ingesleept, maar tussen grassprietjes boven de ingang gedeponeerd. Nu nog even de zaak binnen controleren en toen de spin gehaald en weer achteruit lopend en de spin met de kop naar de nestingang gekeerd er in getrokken. Dan nog even wachten tot het ei gelegd is en kijken hoe het holletje wordt gesloten. Dat éven werd echter drie kwartier en nóg was er geen leven te bespeuren.

We waren toen genoodzaakt even onze aandacht aan ons kroost te wijden, dat op het strand aan het spelen was. Toen we na ongeveer een kwartier terug kwamen was de nestopening netjes dichtgemaakt en onze spinnendoder verdwenen. Uit het vorenstaande blijkt dat niet àlle spinnendoders vlak in de nabijheid van hun gevangen prooi een nest gaan maken. In dit geval bedroeg de afstand tenminste 5 meter. Ook blijkt hieruit, dat als de spin eenmaal in het nest is gebracht het niet een kwestie is, tenminste in ons geval, even een ei er op en dan het nest dichtmaken; dit heeft minstens drie kwartier geduurd.

Wat is er in die tijd in het nest gebeurd? Hebben alle spinnendoders de gewoonte hun prooi in een graspolletje te deponeren? Hebben ze allemaal zo lange tijd nodig om in het nest hun voorbereidingen met ei leggen e.d. te treffen? Zijn hierover nog meer waarnemingen bekend?

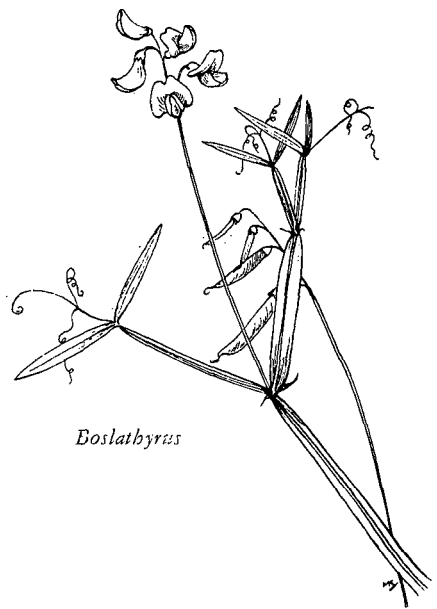
Dit zijn allemaal problemen die om een oplossing vragen, maar die niettemin de bestudering van het leven van de insecten tot zo'n boeiend onderwerp maken.

J. A. C. Veth en A. N. Koopman

Planten die bij Apeldoorn verdwijnen

Reeds meerdere jaren trekken twee planten te Apeldoorn onze aandacht. Dat waren beide vlinderbloemigen, de Boslathyrus en de Gaspeldoorn.

De eerste, waarvan de bloemen opvallen door hun fraai rose vlag, die van buiten groenachtig is, purperen zwaarden, groene kiel en gevleugelde stengels, kwam massaal voor in de Waltersbosjes, de tweede met gele vlinderbloemen en met in dorens uitlopende takken en bloemstelen, kwam aan de Spreng nabij de Jachtlaan talrijk voor. Nu is de Gaspeldoorn door straat-

Boslathyrus

aanleg geheel verdwenen en de Boslathyrus gaat hetzelfde lot tegemoet.

Aan de Flora Heukels-van Ooststroom ontleen wij het volgende:

De Boslathyrus komt in het Krijtdistrict in Zuid-Limburg en om Nijmegen voor. (In de oorlogstijd vond één onzer haar aan de Koudhoorn te Ugchelen).

De Gaspeldoorn komt voor op dorre zandgrond en is vrij zeldzaam in de binnenduinen (doch plaatselijk algemeen). Zij komt voor in het Waddendistrict (verwilderd) en is zeldzaam in het Drentsdistrict. Beide genoemde planten zijn denkkelijk oorspronkelijk te Apeldoorn aangeplant.

Gaspeldoorn
(tekeningen M. J. C. Kolvoort)

A. K. Vogelaar

Metselwespen

Op 25 augustus j.l. zag ik een solitaire wesp uit de Odynerus-groep zich neerzetten op het blad van een iepenheg. Zij begon aan de oppervlakte van het blad te knagen (bij pijl 1 op het schetsje), vervolgens bij pijl 2 en toen weer bij 1. Dat ging zo over en weer, waarbij nu beneden en dan weer boven een stukje blad werd weggeknagd.

Plotseling stopte ze hiermee en begon aan de zijrand van het blad te knagen (bij 3), boog zich vervolgens om de bladrand heen en haalde behendig en snel een rupsje te voorschijn dat tussen de poten door naar achteren werd geschoven, totdat de kop van het rupsje, dat ongeveer dezelfde lengte als de wesp had, ongeveer ter hoogte van de wespkop kwam. Het kopgedeelte van de rups werd vervolgens snel met kaken en voorpoten bewerkt, waarna de wesp met haar prooi wegvloog.

Bij nader onderzoek bleek het blad te bestaan uit twee door de rups vlak tegen elkaar gesponnen bladeren. Door de rups was het bladmoes aan de binnen - dus onderkant - gedeeltelijk afgevreten, hetgeen tot gevolg had dat dit zich aan de buitenkant aftekende als een bruin verdorde halve ring.

Heeft de wesp zich misschien door deze bruine vlek laten leiden bij het opsporen van haar prooi? ..., of is het misschien de geur of iets anders geweest?

Ik heb niet kunnen ontdekken of de wesp de rups een steek heeft toegediend, of het moet zo snel gegaan zijn dat me dit ontgaan is. De mogelijkheid is misschien ook niet uitgesloten dat dit door het bladmoes heen van buitenaf gebeurd is.

